№ 4 (53) Krasnystaw, dnia 1 sierpnia 1924 r. Rok IV.

PRENUMERATA: Cena numeru pojedyńczego 25 groszy.

ZIEMIA KRASNOSTAWSKA

CENY OGŁOSZEŃ: 1/2 str. na ostatniej str. 4 zlp. na przedostatniej 3 złp. Drobna za wyraz 3 grosze.

Organ samorządowo-społeczny Sejmiku Krasnostawskiego.

Adres Redakcji i Administracji: Krasnystaw, Sejmik Powiatowy. (Telefon własny).

Zarys walk polsko-germańskich.

Nizinę Sarmacką od Bałtyku i morza Czarnego,— od Elby, Ordy, Wisły—po Dniepr i Don, od czasów przeddziejowych zamieszkiwali Słowianie. W tej zamierzchłej przeszłości toczą się bezustannie, krwawe walki z Niemcami, w obronie siedlisk swych spokojnych. Pod wrogim napordm najeźdźców, krystalizuja się w państwo Polska, musząca być ciągle w pogotowiu wojennem od okrutnych Geronów, Wichmanów, Rytygierów. Germanowie to wróg chytry, bezlitosny, budzący odrazę i nienawić swemi morderskiemi napadami. Wyrazem tych uczuć była podaniowa królowa Wanda, która wolała rzucić się w nurty Wisły, niż wyjść za niemieckiego księcia, pożądającego jej ręki i ziemi. Brzmi pieśń: „Wanda leży w naszej ziemi, co nie chciała Niemca". Ubóstwiający królowę naród usypał jej kopiec-mogiłę pod Krakowem.

Cechą nidmiecką — okrucieństwo. Komtur krzyżacki na skargę, że jego rycerze zakonnicy, mordują księży, odrzeka zimno i pogardliwie „nie rozumiem". Odpowiada to słowom katowskim Wilhelma II-go do wojsk, wysłanych do Chin: „Niech czują, że umierają".

„Drang nach Osten" trwa od wieków do dziś dnia. Ziemie zajęte dziś przez Niemców to prastare słowiańskie dzierżawy. Stolica Berlin — to dawny Branibór. Niemiecka zaborczość pragnęła pochłonąć i państwo polskie, lecz mądra i ostrożna polityka Mieszka I, który, przyjmując chrześcijaństwo, odjął pozory szerzenia wiary Chrystusa, zaś działalność Bolesława Chrobrego, uratowała Polskę ód losu słowian nadłabskich. uniezaleźniła ją od cesarzów niemieckich — tak koronacją, jak wspaniałemi zwycięstwami. Następne walki z cesarstwem niemieckiem dały nam bohaterstwo Głogowa, a Niemcom klęskę na Psiem polu od Krzywoustego.

Okrutny, a niedołęźny Konrad Mazowiecki, wprowadza na widownię dziejów naszych nową odmianę Niemca: rycerza Marji Panny — Krzyżaka, Krok to brzemienny w fatalne następstwa. Rycerz-zakonnik wezwany dla szerzenia wiary świętej, wycina tubylcze plemię Prusaków, zagrabia im ziemię, i rozpoczyna szereg napadów na ziemie polskie, ziemie swych nadawców. Nie pomagają zakazy papieży.

Polska może uledz przemocy germańskiej, nie dopuszcza do tego niezłomny duch Łokietka, który zadaje krzyżakom pierwszą wielką klęskę pod Płowcami. Małej wyczerpanej Litwie, krzyżacy jeszcze bardziej zagrażają, rycerski jej książe Kiejstut waha się, czy ze swym ludem nie szukać bezpieczniejszych stron. Wielki książe Jagiełło szuka ratunku w spójni z Polską, poślubiając jej królowę Jadwigę.

Na nic wichrzenia i chytre podstępy. Grunwald rozbija łeb hydrze, druzgoce wrażą siłę.

Syn godny ojca, mądry Kazimierz Jagielończyk przyjmuje pod swe orle królewskie skrzydła, uciśnione miasta pruskie. Wywołuje to wojnę nużącą, bo trzynastoletnią, lecz zostały odzyskane ujście Wisły, Pomorze, Prusy — zwane odtąd Królewskiemi. Niestety, Prusy Książęce — przyszły zaląźek pruskiej potęgi, pozostały przy krzyżakach.

Wielki mistrz krzyżacki, Albrecht Hohenzollern brandeburski, w celu zapewnienia sobie panowania, przyjmując protestantyzm, rozwiązuje zakon i uzyskuje w lenno Prusy Wschodnie. Na rynku krakowskim składa uroczystą przysięgę na wierność królowi Zygmuntawi I, 1525 r. w imieniu swojem i swych następców.

W 1618 r. elektor brandeburski Jan. Zygmunt Hohenzollern, uzyskuje u Zygmunta III-go pozwolenie na władanie Prusami. Stopniowo korzystając z nieszczęść i osłabienia Polski w czasie wojen szwedzkich za Jana Kazimierza, Fryderyk Wilhelm traktatem welawsko-bydgoskim, znstaje zwolniony od hołdu z lenna. Za Augusta II, Fryderyk koronuje się na króla prnskiego, przywłaszczając sobie nazwę wymordowanych Prnsaków.

Wypadek to obfity w następstwa groźny dla Europy—i naszej Ojczyzny.

Fryderyk Wielki pierwszy podaje myśl rozbioru Polski w r. 1772.

Fryderyk Wilhelm II w czasie Wielkiego Sejmu 1791 r., zawiera przymierze zaczepno-odporne, podstępnie pcha do walki z Rosją, aby zdradziecko złamać je i zagarnąć część krainy naszej. Przedewszystkiem idzie o Toruń i Gdańsk. Oblega Gdańsk, gdyż wierny gród nie chciał się oderwać od swej macierzy, pod jej opieką, bowiem kwitł i rozwijał się.

(Ciąg dalszy na str. 4-ej).

Stosownie do art. 32 Dekretu o Ordynacji Powiatowej z d. 4/II 1919 r. Dz. Pr. Nr. 13 poz. 141) podaje się do wiadomości publicznej

Protokół № XXVII

posiedzenia Sejmiku Powiatowego w Krasnymstawie z dn. 6 czerwca 1924 r.

Obecni: Starosta Wacław Krzyżanowski, przewodniczący, członkowie: Stanisław Laskowski i Jan Wnuk (m. Krasnystaw), Jan Borys i Marcin Maluga (gm. Czajki), Władysław Kołodziejek (gm. Gorzków), Stanisław Lewandowski i Stanisław Run (gm. Izbica), Stanisław Bojarczuk i Franciszek Piętal (gm. Krasnystaw), Jan Haratym i Jan Ornal (gm. Łopiennik), Piotr Palonka (gm. Rudka), Kazimierz Brudziński i Bolesław Kiełczewski (gm. Rudnik), Jan Poniewozik (gm. Wysokie), Jakób Boruchowski i Michał Dolecki (gm. Zakrzew), Kazimierz Domański i Marek Małysz (gm. Żółkiewka), Piotr Berdecki, Tadeusz Fleszyński i Stanisław Wrona (członkowie Wydziału Powiatowego) oraz Jan Olesiuk, sekretarz.

Nieobecni nieusprawiedliwieni: Władysław Bednarski i Paweł Ciepłowski (gm. Fajsławice), Wojciech Szczepanik (gm. Gorzków), Karol Chodun (gm. Rudka), Jan Antoszewski i Jan Kotarski (gm. Rybczewice), Stanisław Mamona i Andrzej Sobczyk (gm. Turobin), Józef Dudek (gm. Wysokie).

Delegaci zostali w sposób przewidziany w regulaminie powiadomieni o zebraniu.

Po stwierdzeniu przez Przewodniczącego dostatecznej do powzięcia prawomocnych uchwał liczby członków (22 na 31) obrady rozpoczęto o godz. 12 przed południem.

Protokuł poprzedniego posiedzonia przyjęty zostaje do wiadomości.

Następnie Sejmik Powiatowy zgadza się na wniosek Przewodniczącego przełożyć sprawozdanie z działalności Wydziału Pow. na koniec posiedzenia, ponieważ będzie ono połączone ze zwiedzeniem robót i przedsiębiorstw Sejmikowych na gruncie. Poczem ustalono i przyjęto następujący porządek dzienny:

1. Sprawa przystąpienia do Związku Celowego Sejmików dla utrzymania szpitala Św. Józefa w Lublinie.
2. Sprawa dalszego subsydjowania gimnazjum żeńskiego w Krasnymstawie.
3. Sprawa Powiatowej Kasy Oszczędności.
4. Rozszerzenie gwarancji dla Zrzeszenia Samorządów Pow. na zakup aprowizacji sanitarnej.
5. Podwyszenie opłat od kart na broń.
6. Wolne wnioski.

Punkt 1.

Sekretarz referuje sprawę udziału Sejmiku w Krasnymstawie w Związku Celowym dla utrzymania wspólnego wraz z innymi Sejmikami szpitala św. Józefa w Lublinie. Po przemówieniach p. p. Szajnowskiego, naczelnika Wydziału Samorządowego Województwa, posła Wrony i innych, Sejmik powziął jednomyślną uchwałę № 438 treści następującej:

„Sejmik Powiatowy w Krasnymstawie postanawia łącznie z innymi Sejmikami Powiatowymi Województwa Lubelskiego stworzyć związek specjalny dla utrzymania szpitala dla chorob skórnych i wenerycznych pod wezwaniem św. Józefa w Lublinie, z tem, że ostateczna decyzja co do wysokości udziału przypadającego na Sejmik Krasnostawski zapadnie po złożeuiu przez delegata Sejmiku sprawozdania z zebrania organizacyjnego. Jako delegat na wzmiankowane zebranie obrany został poseł St. Wrona".

Punkt 2.

Dyrektor miejscowego Gimnazjum Żeńskiego p. Malinowski, referuje sprawę przekształcenia tegoż gimnazjum na szkołę zawodową o trzech oddziałach: handlowy, przemysłowy i ogrodniczy.

Po dyskusji, w której większość wypowiedziała się, iż dla powiatu potrzebniejszą byłaby szkoła gospodarstwa wiejskiego, zgłoszono dwa wnioski różniące się pomiędzy sobą tylko w wysokości subwencji mającej być szkole przez Sejmik wypłacanej, a mianowicie: wniosek p. Wnuka 400 zł. miesięcznie i p. Wrony 250 zł. miesięcznie.

Przechodzi wniosek p. Wrony, który Sejmik przyjmuje w uchwale № 439, zapadłej trzynastoma głosami treści następującej:

„Sejmik Pow. w Krasnymstawie uchwala przyjść z pomocą Towarzystwu Szkoły Średniej w Krasnymstawie na utrzymanie Średniej Szkoły Zawodowej w postaci subwencji w wysokości 250 zł. jednorazowo na założenie szkoły. Równocześnie Sejmik zastrzega sobie reprezentację w Zarządzie Towarzystwa, której wybór przekazuje Wydziełowi Pow.

Punkt 3.

Sprawa Powiatowej Kasy Oszczędności spada z porządku dziennego, ponieważ referent p. Berdecki nie opracował z powodu braku czasu projektu statutu.

Punkt 4.

Sekretarz referuje sprawę udziału Sejmiku w kupnie Państwowego Zakładu Aprowizacji Sanitarnej za pośrednictwem Zrzeszenia Samorządów Powiatowych, Sejmik już na posiedzeniu w d. 28 lutego r. b. uchwalił udzielenie gwarancji w wysokości 2.000 zł. Obecnie Zrzeszenie żąda wpłacenia zaliczki na towary sanitarne w kwocie 1000 złotych i wystawienia weksli na 5.000 zł., płatnych w dniu 1-go lipca r. b. Sejmik Powiatowy po dyskusji w jednomyślnej uchwale № 440 wypowiedział się, jak następuje:

„Sejmik Powiatowy w Krasnymstawie uchwala weksli dla Zrzeszenia Sejmików Powiatowych na wykupno Państwowego Zakładu Aprowizacji Sanitarnej nie wystawiać, zaś wydatki związane z zakupnem materjałów i środków sanitarnych poczynić w granicach odnośnych budżetów szpitalnych",

Punkt 5.

Z kolei Sejmik przechodzi do sprawy zwiększenia norm podatkowych za broń palną. Po wysłuchaniu referatu i umotywowanego wniosku zapada jednomyślna uchwała № 441 treści następującej:

„Sejmik Powiatowy w Krasnymstawie w uzupełnieniu uchwały z dn. 28 lutego r. b. w sprawie poboru podatku od broni palnej zmienia punkt 6 art. 2 statutu o komunalnym podatku od broni palnej, któremu nadaje brzmienie następujące: b) od broni palnej długiej (dubeltówki, sztucery) 10 zł."

Poczem przyjęty zostaje w jednomyślnej uchwale № 442 statut następującego brzmienia:

STATUT
o samoistnym podatku komunalnym od posiadania przedmiotów zbytku.

Na podstawie art. 20 ust. 1 i art. 21 ust. 3 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94. poz, 747) wprowadza się na rzecz związku komunalnego pow. Krasnostawskiego podatek od posiadania przedmiotów zbytku.

§ 1.

Przedmiot opodatkowania stanowią: samochody osobowe, motocykle, rowery, karety, powozy, wolanty i t. p. ekwipaże resorowe, broń myśliwska i konie wierzchowe, służące do osobistego użytku i wygody osobistej.

§ 2.

Do uiszczenia podatku obowiązani są posiadacze przedmiotów, wymienionych w § 1.

§ 3.

Od podatku wolne są przedmioty zbytku, wymienione w § 1, które znajdują się w posiadaniu władz państwowych lub samorządowych, przedstawicieli państw obcych, oraz osób przejezdnych, przebywających w obrębie pow. Krasnostawskiego niedłużej niż 4 tygodnie.

§ 4.

Podatek wynosi rocznie:

a) od samochodu osobowego . . . . zł. 50
b) „ motocyklu . . . . „ 10
c) „ roweru . . . . „ 1/2
d) „ karety . . . . „ 15
e) „ powozu . . . . „ 10
f) „ wolantu . . . . „ 5
g) „ dubeltówki i sztuceru . . . . . „ 10
h) „ każdego konia wierzchowego . . „ 3
i) „ „ „ wyjazdowego . . . „ 2

§ 5.

Podatek płatny jest jednorazowo za cały rok.

§ 6.

Wymiar podatku uskutecznia Wydział Powiatowy na podstawie danych o liczbie przedmiotów, podlegających opodatkowaniu, które posiadacze tych przedmiotów obowiązani są zakomunikować Wydziałowi Powiatowemu w sposób, wskazany w przepisach wykonawczych do niniejszego statutu.

§ 7.

Celem kontroli podatku może Wydział Pow. żądać od właścicieli nieruchomości przedłożenia wykazu osób, posiadających przedmioty, podlegające opodatkowaniu.

§ 8.

Wydziałowi Powiatowemu przysługuje prawo w wyjątkowych wypadkach czynienia ulg, wzgl. zupełnego zwolnienia przedmiotów od opodatkowania.

§ 9.

Zawiadomienie o wymiarze podatku następuje przez wyłożenie w lokalu Wydziału Powiatowego listy płatników ze wskazaniem liczby przedmiotów opodatkowania i przypadających kwot podatkowych oraz przez publiczne obwieszczenie o wyłożeniu z oznaczeniem w nim terminu płatności podatku i środków prawnych.

§ 10.

Odwołania podlegają przepisom art. 48 i 50 ustawy z dn. 11-go sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747).

§ 11.

Niewpłacenie podatku we właściwym terminie pociąga za sobą ściągnięcie go w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych według art. 6 ustawy z dnia 9 marca 1923 r. o karach za zwłokę oraz o kosztach egzekucyjnych (Dz. U. R. P. № 31 poz. 189) i odsetek za zwłokę w wysokości 2% miesięcznie.

§ 12.

Kary podlegają przepisom art. 62 — 67 ustawy z dn. sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94 poz. 747).

§ 13.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Wydział Powiatowy.

§ 14.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą i ogłoszeniu przez Wydział Powiatowy w sposób w danej miejscowości przyjęty.

Następnie przyjęto w jednomyślnej uchwale № 443 uzupełnienie do statutu o samoistnym podatku komunalnym od gruntów państwowych, a mianowicie:

„Sejmik Powiatowy nadaje § 2 statutu brzmienie następujące:

Stawki podatku wynoszą 60% z gruntów miejskich; 30% z gruntów m. Krasnegostawu dodatku komunalnego do państwowego podatku gruntowego, ustalonego dla poborców gruntów prywatnych, dopuszczone art. 14 ustawy z dn. 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. № 65 poz. 505)".

Punkt 6.

Wolnych wniosków nie zgłoszono.

Poczem przewodniczący proponuje zwiedzenie robót Sejmikowych. Poseł Wrona proponuje, aby przed udaniem się na miejsce poświęcić kilka słów na ocenę działalności Wydziału Pow. Interpeluje następnie p. Przewodniczącego w sprawie wydawania kart na broń, nadzoru nad gminami oraz cały Wydział Pow., iż nie zawsze idzie po linji jaknajwiększych oszczędności. Po otrzymaniu stosownych wyjaśnień tak ze strony p. Przewodniczącego, jak i poszczególnych członków Wydziału Pow. poseł Wrona zgłasza następujący wniosek:

Ze względu na ciężki obecnie stan gospodarczy powiatu i wynikającą stąd konieczność oszczędności Sejmik postanawia:

1) Znieść t. zw. tabor wyjazdowy i do celów wyjazdowych używać tabor ogólny; nie zatwierdzić pozycji 2.100.000.000 mk. wydanej na kupno wolantu.

2) Wezwać Wydział Powiatowy do stosowania ścisłej oszczędności w gospodarce pieniężnej i przedłożenia następnemu Sejmikowi prejektu zmniejszenia zbędnych wydatków zarówno administracyjnych, jak i rzeczowych.

Po dyskusji w której p. Przewodniczący proponował odesłanie całej sprawy do Wydziału Powiatowego, zadecydowano wniosek powyższy przegłosowoć częściowo. W uchwale № 444 zapadłej 19-ma głosami postanowiono:

„Sejmik Powiatu Krasnostawskiego uchwala

sprawę znjesienia t. zw. taboru wyjazdowego i używania do celów wyjazdowyoh taboru ogólnego oraz nie zatwierdzenia pozycji 2.100.000.000 mk., wydanej na kupno wolantu odesłać do Wydziału Pow. celem szczegółowego rozpatrzenia".

Przeciwko powyższej uchwale głosowali delegaci Sejmiku pp. Wrona, Lewandowski i Run, domagając się natychmiastowego zadecydowania w tej sprawie przez Sejmik, a nie odsyłać jej do Wydziału Powiatowego.

W uchwale № 445 zapadłej jednomyślnie:

„Sejmik Powiatowy w Krasnymstawie uchwala wezwać Wydział Pow. do stosowania ścisłej oszczędności w gospodarce pieniężnej i przedłożenia następnemu Sejmikowi projektu zmniejszenia zbędnych wydatków zarówno administracyjnych, jak i rzeczowych".

Na tem posiedzenie o godz. 4-ej po poł. zakończouo, udając się na zwiedzenie budowy drogi i domu oraz zakładów Sejmikowych.

Przewodniczący *(-) Krzyżanowski.*

Sekretaz *(-) Olesiuk.*

Królowie pruscy, mimo uroczystych obietnic zachowania nowym poddanym praw ich—tępią narodowość polską, sprowadzają osadników Niemców, usuwają zewsząd język polski. Gdy orły napoleońskie wkroczyły na ziemie polskie, wybuchło powstanie, Niemcy opuścili Warszawę. Po upadku Napoleona na Kongresie Wiedeńskim, Prusacy otrzymali Wielkopolskę i Pomorze. Mimo aktów królewskich, gnębią żywioł polski.

W zaborze rosyjskim starają się niedopuścić do żadnych ulg dla Polaków, grożąc Rosji wojną.

Bismark zawiera przymierze z Rosją 1861 r., by mieć rozwiązane ręce do wojny z Francją, co następuje w 1870 r. Zwycięskie Prusy, przekształcono w Wersaiu w cesarstwo niemieckie, zawładnęły Rzeszą Niemiecką i zaciążyły posępnie na całej Europie.

Imię Polski chcą zmieść „ausrotten" z powierzchni ziemi, środkiem do tego: męczeństwo polskich dzieci.—Września, wywłaszczenie obywatelstwa, ucisk włościan, — wóz Drzymały, ale w tej walce nierównej duch dzielnych Wielkopolan nabiera hartu i siły.

W swojej bezmiernej dumie i zachłanności wywołują Niemcy wielką światową wojnę 1914 r. Pada Belgja. Tu u nas Niemcy po wejściu bombardują bezbronny Kalisz, niszczą piękne miasto, rozstrzeliwują setkami, wywożą robotników na głód i niewolę do robót w Niemczech, rujnują planowo przemysł, ogładzają kraj rabunkiem i wywożeniem. Pewni zwycięstwa, nie liczą się z niczem. Chcąc zdobyć rekruta polskiego, ogłaszają pseudoniepodległość pod władzą Beselera. Naród polski w przeważającej liczbie nie dał się wziąść na liche plewy, trwał duchowo, a później bojowo przy Entencie. Legjony dały Benjaminów i Kaniów. 1918 r. Niemcy zdruzgotane padają, ziemie polskie mają się zjednoczyć z dostępem do morza. Intrygami na forum międzynarodowem udało im się zatrzymać część Górnego Śląska, Prusy Wschodnie, stworzyć „wolne miasto" Gdańsk, obecnie siedlisko zawziętej hakaty.

1920 r. w cichem porozumieniu z bolszewikami czekali na wzięcie Warszawy, aby napowrót zagrabić polskie ziemie. Bóg nie dopuścił, stał się „cud nad Wisłą".

W chwili obecnej, Niemcy myślą tylko o odwecie, pracując wytrwale, umiejętnie — by zatruć nas gazami, zasypać bombami z samolotów.

Pamiętajmy o braciach naszych jęczących jeszcze w niemieckiej niewoli!

Czuwaj Polski Rządzie! Czuwajcie Obywatele! O ile duszy nie uzbroicie w hart, wojska w broń, w groźne wynalazki, skarb w pieniądze, a państwo w ład—gorze nam!

„Aby mieć pokój, bądźmi gotowi do wojny".

Wówczas zwyciężymy niemieckiego gada.

Tak nam dopomóż Bóg!

Z pierwszego Polskiego Kongresu Rolniczego.

Wobec licznych komentarzy w prasie o udziale organizacji drobnych rolników w Pierwszym Polskim Kongresie Rolniczym, w sprawie powyższej wyjaśniamy co następuje.

Oceniając ogólne wielkie znaczenie Kongresu dla rolnictwa jako całości zorganizowane drobne rolnictwo zgłosiło swój udział w Kongresie.

Nie znaczy to, by przedstawiciele drobnego rolnictwa nie orjentowali się, że większa własność ziemska skupiona w znaczną ilość organizacji rolniczych zdecydowana była na bezwględne utrzymanie dominującego wpływu na Kongresie.

Dążenie do zdobycia bezwzględnej większości na Kongresie spowodowało warstwy ziemiańskie do przeprowadzenia wyłącznie prawie przedstawicieli większej własności jako delegatów tych nawet organizacji, które skupiają zarówno ziemian jak i drobnych rolników. Budowa wewnętrzna tych instytucji umożliwiła to w zupełności. Objaw ten posunięty był tak daleko, że aż obniżał znaczenie Kongresu nadając mu zbyt jednostronny charakter.

Organizatorzy Kongresu ze strony większej własności, nawet we własnym interesie powinni byli dążyć do osiągnięcia takiego rezultatu.

Postępowanie ziemiaństwa przed i podczas Kongresu nie świadczy pochlebnie o ich bezstronności zarówno w stosunku do spraw obchodzących wyłącznie drobnych rolników, jak i do samych przedstawicieli mniejszej własności, biorących udział w Kongresie.

Sprawom pierwszorzędnego znaczenia dla włościan nie poświęcano na Kongresie odpowiedniej uwagi ani też dostatecznej ilości czasu. Przedstawicielom organizacji drobnych rolników zasiadającym w Prezydjum Kongresu nie powierzono przewodnictwa w obradach plenarnych, choć nakazywała to zwykła uprzejmość i lojalne pojmowanie mieszanego Prezydjum; w dyskusji dopuszczono do nieprzyjaznego wprost odnoszenia się delegatów organizacji ziemiańskich do delegatów mniejszej własności; że zestrony przedstawicieli mniejszej własności w myśl postanowień komitetu wykonawczego, unikano podobnych wystąpień.

Że wobec takiego stanowiska większości Kongresowej — mniejszość t. j. przdstawiciele drobnej własności, wytrwali na Kongresie, świadczy to o ich wysokiej karności organizacyjnej, o poczuciu powagi i znaczeniu Kngresu oraz o dążeniu do zaznaczenia raz jeszcze, że przyczyn stałego rozbicia polskiego rolnictwa szukać należy nie wśród mniejszej własności, lecz raczej po stronie przeciwnej.

Redaktor: Jan Olesiuk. Drukarnia Sejmikowa w Krasnymstawie.